

شب شگفتی است، شبی است که ...

در عالم تکوین، دایره قرص ماه به کمال می‌رسد و در عالم تشریع، دایره ولایت. و این تقارن نه از سر تصادف که پیام سری است از آن سوی عالم هستی ... لایه دیگری از وجود. با اندوهی در جان و غمی در دل، زاد روز امام غایب را به سنت همیشگی، تبریک می‌گوئیم. اما ... نه از سر عادت که از سر عشق و عبادت.

تبرک این روز برای هر انسان منتظر و معترض، پس از سال‌ها زیستن در انتظار آن روز بزرگ ... روز رهایی، بیشتر "چشم به ظهور" است تا "جشن حضور" ... بیشتر وزن کردن عمل خویش است در پیشگاه حق، در دوران غیبت و ... کمتر، "سر فرود آوردن" در برابر سنت و عادت.

آموخته‌ایم که مفاهیمی چون "انتظار"، "غیبت"، "آخر زمان" و "رستگاری"، نه به معنای تنها تهی‌بودن جهان است از حجت، بلکه نشانه بلوغ و آگاهی انسان کاملی نیز هست که در آتش عشق به عدالت، جانش در حال سوختن است.

آنگونه که هانری گربن بزرگ به ما آموخته است:

حضور امام غایب در مرتبه دیگری است از وجود، تا امر قدسی به قدرت زمینی فروکاسته نشود و ولایت، به حکومت زور تن ندهد. و آموخته‌ایم که ... انتظار، دو چهره دارد: «سرخ» و «سیاه» انتظار سیاه ... انتظاری است که مسئولیت را سر می‌برد و انسان را به تماشاگری عاطل و بیهوده در طول تاریخ بدل می‌سازد و ... انتظار سرخ ... انتظاری است که بار عدالت را بر دوش آدمی می‌نهد و او را به امانت داری و مقاومتی اخلاقی و الهی در برابر ظلم و زور فرا می‌خواند ...

پس از این سال‌ها،

به انتظاری باور کرده ایم که نه پناهگاه سستی، که میدان تعهد است و مسئولیت، نه توجیه وضع موجود، که وزنه و معیار وجدان است و بیداری در برابر جهالت.

در چنین روزی،

تبریک گفتن دشوار است، اما نه دعوت به شادمانی غافلانه است و نه پوشاندن رنج جهان، بلکه یادآوری این معناست که هرکس به اندازه عطش خویش برای عدالت، به منجی‌ای که در نحله‌های گوناگون دینی و فکری عدالت محور، با نام‌ها و روایت‌های متفاوت، همواره نماد غلبه داد بر بیداد و امید رهایی انسان از چرخه ظلم بوده ... نزدیک است و اگر بخواهیم سخن را به متن مقدس بسپاریم، شاید این کلام بهترین شاهد حال و احوال مان در چنین روزی باشد که: ...

... "و ما اراده کرده‌ایم بر آنانی که در زمین به ضعف رانده شده‌اند، منت نهیم و آنان را پیشوایان و وارثان زمین شان گردانیم" ...

اگر این وعده، معنایی دارد، نه در تثبیت قدرت ستمگر، که در رهایی انسان به ناحق به ضعف کشانده شده و به حاشیه رانده شده است.

و اگر "نیمه شعبان" نوری دارد و پیامی، پیش از آنکه در قرص ماه در چنین شبی ... که شبیه هیچ شب دیگری نیست ... کامل شود، باید در گستره الهی وجدان ما به کمال برسد.

آمین.

به قلم: آقای شهریار جودت